

Kucsinka-Kopin Katalin

Szakmai portfólió

Szakmai bemutató

Művészettörténész, muzeológus, kurátor, újságíró vagyok. 2005-től rendszeresen publikálok művészeti lapokban, írásaim megjelentek az Új Művészetben, az Artportalon, a Flash Artban, a Punkt.hu-n. 2010-től a szentendrei Ferenczy Múzeumi Centrum művészettörténésze és muzeológusa vagyok. Több életműkiállítást és csoportos kiállítást jegyzek kurátorként, katalógusok és monografikus munkák szerzője és szerkesztője vagyok. A kiállításokhoz kapcsolódóan riportfilmeket és interjúkat készítettem a kortárs művészet szereplőivel. Moderátorként rendszeresen részt veszek művészeti könyv- és filmbemutatókon, tárlatvezetéseket tartok. Aktív résztvevője vagyok a kortárs művészeti szcénának, gyakran kérnek fel képzőművészeti kiállítások megnyitására. Kiemelt kutatási területem a szentendrei művészet.

A Pest Megyei Múzeumok Igazgatósága – Ferenczy Múzeum
tisztelttel meghívja Önt és kedves családját a

KILENC ÉVTIZED A MŰVÉSZET VONZÁSÁBAN

Pirk Jánosné Remsey Ágnes (1915–2010) és a Remseyek

című kiállítás megnyitójára

Időpont: 2011. december 8. csütörtök 17 óra

Helyszín: SZENTENDREI KÉPTÁR (Szentendre, Fő tér 2-5.)

Köszöntőt mond: **Dr. habil. KÁLNOKI-GYÖNGYÖSSY MÁRTON** megyei múzeumigazgató

Dr. DIETZ FERENC, Szentendre város polgármestere

A kiállítást megnyitja: **Professor emeritus FEKETE GYÖRGY**
a Magyar Művészeti Akadémia elnöke

A kiállítás kurátora: **KOPIN KATALIN** művészettörténész

Szakmai konzulens: **Dr. TÖRÖK KATALIN**

Szemelvények hangzanak el Remsey Gábor, Remsey Iván és Remsey Ágnes műveiből

Közreműködik: **Kertész József** előadóművész,

Kodály Zoltán Magyar Kórusiskola Leánykara

Vezényel: **Sapszon Ferenc**

KILENC ÉVTIZED A MŰVÉSZET VONZÁSÁBAN

Pirk Jánosné Remsey Ágnes
(1915–2010) és a Remseyek

www.pmmi.hu

A kiállítás megtekinthető 2012. február 26-ig hétfő és kedd kivételével minden nap 14–18 óra között.

Fenntartó:
Pest Megyei Önkormányzat

Támogatók: Nemzeti Kulturális Alap, Museum Complex, Kereskedőház Café, fidelio.hu, Amőba babzsákfotelek, Lapoda Multimedia

Amőba

Lapoda Multimedia

ENTERIŐRKÉPEK A REMSEY CSALÁD MŰVÉSZETÉT
BEMUTATÓ KIÁLLÍTÁSBÓL. SZENTENDREI KÉPTÁR, 2011-
2012

- A tárlathoz egy reprezentatív katalógus is készült, amit szerkesztőként és társszerzőként jegyzek.

A kiállítást két további helyszínen is megrendeztem:

- ÁRPÁD MUZEÁLIS GYŰJTEMÉNY ÉS KIÁLLÍTÓHELY (Ráckeve), 2012
- KOSSUTH MŰZEUM (Cegléd), 2012

- **Jel-Tranzit**

- 2012-ben a MűvészetMalomban rendeztem meg Bartl József festőművész életműkiállítását, a tárlathoz katalógus is készült valamint egy portréfilm.

Bartl József 1972-től a Szentendrei Régi Művésztelep megválasztott tagjaként kapcsolódott be Szentendre sokrétű művészeti életébe, olyan mesterek támogatásával, mint Kmetty János és Ilosvai Varga István. Nagy hatást azonban mégsem a posztnagybányai törekvések gyakoroltak rá, hanem a Korniss Dezső és Bálint Endre által képviselt képépítő módszer. Bartl a népművészeti gyűjtő utakon megismert népi tárgyak díszítőmotívumait (tímárjel, szív, tulipán, kereszt, baba) jeleníti meg festményein, az autentikus közegükből kiszakított jelképeket sajátos geometrikus rendszerbe helyezi, s ezáltal egyfajta szimbólumtárat vagy „jelképkatasztert” hoz létre belőlük.

Kettős világban éltem

Interjú Bartl József festőművésszel

■ **Soroksáron született. Milyen közeg határozta meg a gyerekkorát? Mi jellemezte Soroksárt az 1930-as években?**
Bartl József: Művészeti szempontból egyedül a zene volt meghatározó. Volt 250 zenész Soroksáron, közéjük tartozott apám is. Ő trombitán játszott. Az eredeti szakmája szerint szabó volt, de minden nap elővette a trombitáját. Igazából festéssel nem volt kapcsolat, bár volt néhány távoli rokonom, akik szobafestők voltak, és az udvart kifestették tájképekkel, meg a szobákba pingáltak angyalokat a maguk naiv módján.

Anyám szövőnő volt, az ő vágya volt, hogy textiltervező legyek. Soroksáron lakott a Hazai Fésűsfonó Igazgatója, hozzá mentünk el érdeklődni, hol lehet tanulni textiltervezést. Tanácsára kerültem a Szépműves Liceumba. Textilszakon kezdtem, amit Kántor Andor vezetett. 1949-ben átalakították és átszervezték az iskolákat, akkor indították be a Művészeti Gimnázium táblaképfestő szakát. Kántor Andor kapta meg az új szak vezetését, és ő volt az, aki a textilszakról áthívtott az új, induló osztályába.

■ **1949-52 között járt a Művészeti Gimnáziumba. Milyen szemléletet kaptak a tanároktól, mennyire volt szabad mozgósterük az alkotásban?**

B. J.: Nagyon szabad légkör uralkodott a gimnáziumban a Képzőművészeti Főiskolához képest, ami abban az időben

kemény, száraz, megcsontosodott oktatást kínált. A Főiskolán három hétig rajzoltunk ceruzával egy gipszfejet. A gimnáziumban ezzel szemben szabadon engedett minket Kántor. Már 1949-50-ben ismertük az impresszionistákat, kubistákat, főként Cézanne, Van Gogh, Picasso volt ránk nagy hatással. Ez köszönhető Kovásznai Gyurka évfolyamtársunknak is, aki sokkal tájékozottabb volt nálunk.

■ **1952-ben felvételizett a Képzőművészeti Főiskolára. Milyen volt a felvételi rendszer akkoriban?**

B. J.: Nehéz volt. Egy hétig rajzoltunk egy fejet, és egy hétig egy aktot. A bizottság minden nap végignézte az összes felvételiző munkáját. Másnap, ha az ember nem találta a művét a teremben, akkor tudta, hogy számára véget ért a felvételi. Mi mind a hatan bekerültünk Kántor Andor osztályából: Major János, Kovásznai György, Keserő Ilona, Perczel Antónia, Gönczi Béla és jómagam.

■ **Hogyan kerültek kapcsolatba Csernus Tiborral?**

B. J.: A felvételin évében, 1952-ben volt Csernus Tibor diplomavédése, amire Kántor elvitt minket. Ez egy komoly esemény volt, egy vörös lepellel borított asztalra pakolták műveiket a diplomázók, akiknek a bizottság előtt kellett szóban megvédeniük a diplomamunkájukat. Csernusnak ekkor már nagy hírneve volt, így sokan érdeklődtek a védése iránt, alig fértünk be a Barcsay Terembe.

■ **Végül kit jelöltek ki mesterüknek?**

B. J.: Főnyí Géza lett a mesterünk, aki a következő év végén megbuktatott. Számára a szürke szín volt a kiindulópont, nem kedvelte az impresszionistákat. Egy ronggyal összekente a képet és azt mondta: „Na most fessen!” Úgy gondolta szürke nélkül nem létezik festészet. Mi Kovásznaival és Keserővel más vonalon mozogtunk, számunkra a szín volt az első. A sikertelen osztályzás után elmentem Bernáth-hoz és elhívtam az osztályunkba, hogy nézze meg a képeimet, ekkor ugyanis ő volt a tanszékvezető. Amikor végigment a főnyí-osztályon, ahol mindenkinek ki voltak rakva a munkái, az én képeimet nem találta. Ekkor Bortnyikhoz fordult és kérte, hogy az ő osztályába kerülhessek. Ezt Bortnyik elutasította, mondván egy évet várni kell.

■ **Mi történt Önnel ez alatt az egy év alatt?**

B. J.: Volt egy olyan szabad évem, amikor a Sortex nevű soroksári szabadiskolát látogattam, amit Iván Szilárd vezetett. Aztán sokat jártam Csepelre, ahol Illosvai Varga ta-

Bartl József:
Trombita
1971. évi, fém, 40,3x48,3 cm

nított. Nekem nagyon jól jött ez az egy év, mert szabadon dolgozhattam, minden köztisztviselő mentes. Év végén bevittem a munkáimat a főiskolára, és a bizottság megszavazta a tanulmányaim folytatását. Bernáth ekkor is mellém állt, és átvett az osztályába.

■ **Ezekben az években mennyire lehetett eltérni az elvárt és kötelező tematikától, stílustól?**

B. J.: Nagyon keményen meg volt szabva, mit hogyan lehet ábrázolni. Bernáth is úgy korrigált, hogy ha valaki nem azt csinálta, amit ő javasolt, akkor következő alkalommal kikerülte a növédekét és nem szólt hozzá.

■ **Hogyan tudtak tájékozódni a külföldi művészet irányába, hozzájutottak könyvekhez, kiadványokhoz?**

B. J.: A főiskola és a Szépművészeti Múzeum könyvtárába jártunk, de ha már háromszor kértük ki a Cézanne-kötetet, akkor felírták a nevünket, mint rossz irányba haladó növédekét.

■ **Diáktársai közül kivel szorosabb kapcsolata?**

B. J.: Hárman voltunk barátok, Kovásznai György, Major János és én. Később Major Jánost és Kovásznait is kirúgták a főiskoláról.

■ **A főiskolát 1959-ben fejezte be, első fontos kiállítása 1963-ban volt a Mednyánszky teremben. Mi történt Önnel 1959-63 között?**

B. J.: Szerencsés voltam, mert már a főiskolás évek alatt is megvették a csendéletemet. Ebben az időben két világban éltem, bár a csendéletfestés is örömet okozott. A

főiskola befejezése után beléptünk a Fiatal Művészek Stúdiójába, ahol negyedévente hirdettek ösztöndíjakat, valamint műtermek is voltak. Bekerültem a Stúdió vezetőségébe, ahol nagyon jó volt a társaság: Gy. Molnár István, Major János, Sváb Lajos, Melocco Miklós.

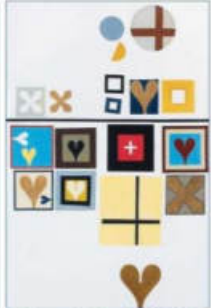

Bartl József:
Önarckép krapplakk
háttérrel
1960. évi, kárpaszt
Kántor, 41,5x29,3 cm

Zeichen-Transit

Ausstellung des Malers Josef Bartl, Munkácsy-Preisträger

„Ein Zeichen hinterlassen, das es uns gab und das wir unterlagen, aber in unserem Sein und in diesen Zeichen liegt die Erklärung.“
Béla Kondor

Zeichen auf weißem Grund, 1979

der Unterstützung solcher Meister an der vierseitigen Kunstszene von Sankt-Andrá wie János Knetty und István Varga. Allerdings übten die Bestrebungen der Postnagybánya keinen besonderen Einfluss auf ihn aus, sondern eher die von Dező Korniss und Endre Balint repräsentierte bildlaufbaussche Methode. Bartl lernt auf seinen ethnographischen Sammeltouren die Verzierungselemente der volkstümlichen Gegenstände kennen (das Zeichen der Gerber, das Herz, die Tulpe, das Kreuz und die Puppe), lässt sie auf seinen Bildern erscheinen, in-

dem er die Symbole aus ihrer authentischen Sphäre herausnimmt und sie in ein individuelles geometrisches System ordnet, und dadurch eine Art Symbolarchiv oder ein „Symbolkatalog“ herstellt.

Die im ganzen Lebenswerk vorkommenden Zeichen-Symbole sprechen eine universelle Sprache, sind aber ursprünglich trotzdem mit der ungarischen Volkskunst verbunden. Der als Titel der Ausstellung gewählte Ausdruck Zeichen-Transit weist auf die sich in Bewegung befindliche, ständig fortschreitende, sich dynamisch verändernde Zeichenverbindung und Symbolassoziation hin, die, wenn man sie versteht, zur kognitiven Aufnahme der Bartl-Werke führen kann.

Über die Darstellung der Hauptperioden des Lebenswerkes hinaus wird auch der konsequent aufgebauete, ununterbrochene gedankliche Bogen skizziert, der die einzelnen Epochen verbindet und zu einer Einheit zusammenfasst. Mit dem Arrangieren dieser Ausstellung zeichnen wir erneut ein charakteristisches Profil der Kunst von Sankt-Andrá, eines solchen Künstlers, der die Traditionen der Malerei von Sankt-Andrá fortsetzt und erneuert.

Die Ausstellung setzte sich zum Ziel, Gemälde aus dem Ferenczy-Museum und aus öffentlichen Sammlungen entliehene Werke, in Privatsammlungen aufbewahrt und die sich im Besitz des Künstlers befindlichen Bilder zu zeigen. Das Lebenswerk wird von der Vielfalt der Kunstgattungen charakterisiert, neben den Gemälden

Selbstporträt auf Krapplack-Hintergrund, 1960

erhalten auch Siebdrucke, Wandtappiche, Skulpturen und Glasmosaik ihren Platz in der Ausstellung. Zum Kennenlernen des Lebensweges verhilft auch ein im Jahre 2012 hergestellter Reportagefilm.

Die Kuratorin der Ausstellung: Katalin Kopin, Kunsthistorikerin

Die Werkchau des Kunstmalers Josef Bartl „Zeichen-Transit“ im Südfügel der Kunstmühle in Sankt-Andrá/Szentendre ist bis zum 27. Januar 2013 zu besichtigen. Öffnungszeiten außer montags jeden Tag 10.00 – 18.00 Uhr.

Adresse: Művészeti Malmom Szentendre, Bopdányi u. 32
Weitere Infos unter: www.pmmi.hu, muveszetmalom@pmmi.hu oder +36/26-310-244/112

Die Malerei des Sich-Hineinversetzens

Repräsentative Kammerausstellung von János Wagner

„Repetitionen, Variationen und das Unendliche erfüllen die abstrakte Darstellung mit Wärme der Emotion und der Weisheit des Nachdenkens“ – beschreibt Kunsthistorikerin Borbála Cseh im Zeitraume-Band die Kunstwerke von János Wagner. Eine repräsentative Auswahl des Munkácsy-Preisträgers ist nunzeit in der Nationalen Fremdsprachenbibliothek der Hauptstadt im V. Bezirk zu sehen.

János Wagner (M.) mit Kunsthistoriker Tihomír Novotný und Hauptabteilungsleiterin Anna Mária Papp

Bei der Vernissage am 3. Dezember fillierte Kunsthistoriker Tihomír Novotný in die Ausstellung „Schwarz auf Weiß“ von János Wagner ein, er zitierte Kunsthistoriker Tibor Wehner, den er als vorzüglichsten Kenner des Wagnerschen Œuvres bezeichnete. Seiner Beschreibung, dramatische Töne seien für die Kunstwerke charakteristisch, die die Malerei des Sich-Hineinversetzens sei. Die Bildmonologie seien Teil des persönlichen Geschehens der abstrakt-expressionistisch-informellen Malerei.

Wagners Kunstwerke sind oft sehr stark naturverbunden, schon in der

Titelgebung sind diese Bezüge zu assoziieren. Beispielsweise im Falle von „Steine“, „Bruchstellen I-III“, „Strömung I-III“ sind unmittelbar Naturszenen zu entpuppen. In der aktuellen Ausstellung dominieren Schwarz-Weiß und Grautöne, doch weitere Farben erscheinen bei den meditativen Bildern als rhythmische Wiederholungen. „Schrift“ entführt den Betrachter in eine seelische Landschaft der Kalligraphie, denn János Wagner ist ein weltbreiter Maler, der seine Eindrücke und Beobachtungen aus fremden Ländern auch in seine Kunst einzuversetzen vermag.

Letztes Jahr feierte der ehemalige VUdAK-Sektionsvorsitzende seinen 75. Geburtstag in der Csepel-Galerie in Tiszepeke, zu dem er als „junger progressiver Maler“ beglückwünscht wurde. Die damalige umfassende Werkchau setzte 50 Jahren Malerei ein Denkmal, die nun in der Nationalen Fremdsprachenbibliothek organisierte Werkchau gilt als wunderbare Ergänzung und lässt den Betrachter durch eine repräsentative Auswahl die Progressivität von János Wagners Kunst spüren.

Besondere Highlights stellen die unterschiedlichen Techniken dar,

lyrische Expressivität vermittelt der Bildmaler durch Formwiederholungen, Form- und Farbenmetaphern.

Bei der Vernissage stellte Anna Mária Papp (Hauptabteilungsleiterin) die Fremdsprachenbibliothek vor, die in 148 Sprachen Bücher für ihre Nutzer bereithält. Ein Hauptprofil der Bibliothek ist auch das Sammeln von Pressezeugnissen und Publikationen der 13 Nationalitäten in Ungarn. Die Mitarbeiterin der Bibliothek betonte auch die Zielsetzung der Institution, und

zwar Vermittlung der visuellen Kunst, denn regelmäßig bekommen die Akteure der zeitgenössischen bildenden Kunst die Möglichkeit ihre Werke in der Nationalen Fremdsprachenbibliothek vorzustellen.

A. K.

Die Ausstellung „Schwarz auf Weiß“ ist bis zum 21. Dezember in der Nationalen Fremdsprachenbibliothek (Budapest V, Molnár u. 11) zu sehen.

- 2014 –ben NKA alkotói támogatásban részesültem Bartl József képzőművész hagyatékának és archívumának kutatására, tanulmányírára
- A kutatás eredményeként két újabb Bartl kiállítást rendeztem és egy katalógushoz írtam tanulmányt.
- Lenau Ház, Pécs, 2013
- Galéria 13, Soroksár

MűvészetMalom, Szentendre

Absztrakt ikonok

A MűvészetMalom 2012-ben átadott új kiállítástermének puritán lellegező keret Bartl József alkotásainak. A 80 éves mester teljes munkásságát bemutatón az olaj- és akril képeken túl külön térben ismerkedhetünk meg grafikai tevékenységével, egy gobelinnel és szobrokkal, de az épület adottságait (a külső fényrel világított, zárt erkélyt) ötletesen kihasználva elhelyezett üvegkompozíciók adják a műfaj sokszínűség igazi erejét. Az évforduló kapcsán rendezett kiállítást igényes katalógus kísérli. Emellett a Pauker-művészmonográfiák legújabb kötetét is a festőnek szentelték; sőt tavaly több kisebb jubileumi tárlatot láthattak az érkezők, és még idén is lesz Bartl-kiállítás.

A művek töböznek a térben. Mivel a rendezők minden helyet kihasználtak, így a lépcsőház is szerepet kap néhány kép erejéig: a korábbi magyar festészetben kurdióznak tekinthető, páratlanul erős „pink” munkák kerültek ide. Felbukkannak a szolnoki Damjanich Múzeum birtokában lévő, az életmű egészét tekintve fontos alkotások, de több olyan, eddig a múterem mélyén pihentő festmény is függ a falakon, amelyek még nem kerültek nyilvánosság elé. Sok és tömény az anyag, az oeuvre vonalait mégis teljessé és értelmezhetővé válnak.

Bartl József festői pályája Scrok-sáron indult. Gyermekévéinek idillikus, falusias környezete adta kreativitása élettér erejét. A településről pályája kezdetén készített tájképei már teljes értékű részei munkásságának. Sommás előadásmód, a formákban, színekben gondolkodás jellemzi, a figurálisat erősen áthatja az absztrakcióra való hajlam. Ezt támasztják alá a korszakban készült portrék, amelyeken a poszt-nagybányai hatás is tetten érhető.

A szülőföld azonban megváltozott. Budapest közelsége, az urbanizáció lassan semmivé foszlatta a régi emlékek világát és látványát. Bartl elvesztette legfőbb ihletőjét – elkötözött Scrok-sárról. Művészete Szentendrére teljességedt ki, ahol 1972-től a régi művésztelep tagjaként élt és alkotott. Ittől kezdve az ábrázolás elvesztette prioritását, a tárgyak és emberek körvonalai feloldódnak, szín és vonal hirtelmának engedelmességedve élnek tovább. Pályája az absztrakt kompozíciók redukál-

vizuális tartalmain keresztül ível át a népi motívumokból építkező képekig, és ezen az úton járva a térbeliség, a térben való gondolkodás elveszti jelentőségét. Az 1970-es évek második felétől jelennek meg Szentendre, illetve a déli nemzetiségi területek népművészeti hagyományából származó jelek, motívumok, és magukkal hozzák a ríszta kéket, pirosat, sárgát – e színekből nemcsak az élet, de az alkotás örömtelisége is sugárzik. Nincsenek „mögöttes tartalmak”, a folyamat következményeképp a képfelelten megnövekedett méreben teljességednek ki a motívumok. Erről a művész így vall: „Az illosvalvai és Korniss-sal való kapcsolat révén egyértelművé vált és kristályosodott saját festői stílusom. Illosvai kiváló kolorista volt, Korniss festészete a látványt, való arugszkodás, az absztrakció irányába tett lépéseim miatt volt fontos számomra. De azért nem szakítottam a látványfestészettel sem, párhuzamosan élt egymás mellett a két festői látásmód.” És valóban, számtalan olyan alkotás ismert az oeuvre-ben, amely

Bartl József: Jelek fehér alapon, 1979
olaj, vászon, 150,5x104 cm

a korabeli esztétikával és tartalmi igényeknek kívánt megfelelni. Ennek egyik példája a tárlaton bemutatott gobelin, amelyen Bartl jellegzetes absztrakciója finoman olvad bele a hagyományos szocreál téma (dolgozó nép, gyermeket órában tartó anya) háttérét alkotó részletekbe.

Bartl József: Fejfék, 1977
olaj, vászon, 48,8x36,7 cm

Az ábrázóló stílusú teljes elszakadás 1980-tól, a Magyar Nemzeti Galériában megrendezett tárlattól számítható, hiszen ekkor figurális művet már nem állított ki. Ezzel szinte egy időben kezdődött felsorakozni a képeken az eleinte keret-re emlékeztető négyzetek, amelyek utóbb Bartl legfőbb kompozíciós elemeivé, min egy a költői attribútumává válnak. A négyzetes képterezők körvonalai idővel a festék vastagon felhordott marérlájából jönnek létre; a festőkézés egyszerű mozdulata adja a spontán formát, amely aztán építőkövek sokaságaként sorakozik a vásznon. Rajtuk és bennük jellegzetes képepítő elemek: szív, koporfa, tűmárjel, mellettük párhuzamos vonalak, pöttyök ritmizálják, súlypontozzák a leggyakrabban fehér alapként funkcionáló négyzetstruktúrát. A négyzetes formák olykor önálló elemei, de keveset szorulnak egymáshoz a képsíkon, feszültséggel és emóciókkal teltve a kompozíciót. Az 1990-es években Bartl útja lép: a munkák alaptónusa sötétre vált, barra és fekete színűvé lesz. Mindeközben az időlelenséget, ikonyszerű megjelenést eredményez; a képek ősi erőket megidézve juttatják el a művészt alkotói útja csúcsára. Ennél somrádsabb már nem is lehetne: a négyzetekre elhelyezett motívumok száma csökken, a kompozíciók egyre feszesebbek. (Megtekinthető január 27-ig.) SZENTENDREÁSI-SÓOS ZS. ZSANNNA

Sajtóvisszhang a szentendrei Bartl életműkiállításról a Műértőben.

Testobjektív

MűvészetMalom, 2013

- Önállóan jegyzett kurátori kiállítás, melyhez katalógus is készült. A kiállítás négy művészeti ágon keresztül nyújtott bepillantást a kortárs művészet objektív, merész, kendőzetlen testszempléletébe, a fotó, a festészet, a videó és az installáció szekció alkotói különböző eszközökkel és eltérő aspektusokból reflektáltak a témára. Az egymás mellé helyezett műtárgyak megrajzolták a kortárs testábrázolás új tendenciáit.

Telek Balázs installációja a kiállításban

Tárlatvezetés a kiállításban, előadás pedagógusoknak, 2013

Test-tér-képek a Malomban

Rendhagyó – és talán kicsit provokáló – kiállítás nyílt június 14-én a MűvészetMalom új szárnyában. A szeptember 1-jéig megtekinthető Testobjektív című tematikus tárlat négy szekció – fotó, festészet, videó, installáció – által nyújt bepillantást a test reprezentációjába. A kiállításról a kurátorral, Kopin Katalin művészettörténéssel, a Ferenczy Múzeum munkatársával beszélgettünk.

Vinkler Zsuzsi: Háttér című installációja

■ Az előző korok művészei, korunkban pedig a média is az emberi testet tökéletes, idealizált formában ábrázolja. Ezzel szemben az itt kiállított művek többsége a testet gyengeségével, hibáival, deformitásaival együtt látatja. Talán joggal lehet feltenni a kérdést: Mi ebben a művészet?

A legkézenfekvőbb művészi téma az emberi test megjelenítése, ez évszázadok óta foglalkoztatja a művészeket. Tekinthejük akár a legfőbb inspirációs forrásnak is, s nagyon izgalmas, hogy korunkban erre milyen módon reflektálnak az alkotók. A művek amellől, hogy örökvényűek, nagyon is aktuális kérdéseket vetnek fel, melyek révén önmagunkat is jobban megismerhetjük. A klasszikus művészeti hagyományokkal ellentétben a kiállított művek lelki-esteti korrajzot vetítenek elénk. Katarzyna Kozyra videóinstallációja egy közfürdő történéseibe ad bepillantást, s olyan előképeket idéz fel a nézőben, mint Rembrandt Zsuzsanna és a vének vagy Ingres Törökfürdő című munkája. Vinkler Zsuzsi Háttér című installációja az önmagunkról alkotott testkép objektív megtapasztalásában, érzékelésében segít, a látogatót aktívan bevonva.

■ Milyen szempontok alapján rendezte meg a kiállítást?
Az elmúlt egy évben a műterem-látogatások és kiállítások alkalmával erre a kérdéskörre fókuszáltam, kerestem az ilyen jellegű műveket. Izgalmas felfedezés volt számomra, hogy sokan foglalkoznak ezzel a témával, és az elmúlt időszakban is számos kiállítást szenteltek a test reprezentációjának. A Testobjektív című kiállításon 15 művész szerepel, valamennyi alkotó eltérő szemszögből jeleníti meg a testet. Az volt a cél, hogy minél több szempontból vizsgáljuk meg a felvetett témát. A kiállításnak van egy jól körülrható lve. A tárlat programadó, indító műve Vincze Ottó Szoknya című installációja, a látogatót elsőként ezzel a művel találkozik a kiállításra lépve. A művész három test-

Vincze Ottó: Szoknya – installáció, a kiállítás programadó műve

Kopin Katalin 2005-ben szerzett diplomát a Pázmány Péter Katolikus Egyetem művészettörténet-kommunikáció szakán. 2010-től a Ferenczy Múzeumban dolgozik művészettörténészként. Rendszeresen publikál művészeti lapokban: Új Művészet, Flash Art, Artportal. Nevéhez fűződik Szentendrén a Remsey Ágnes és a Remseyek (2010), illetve a Jel-Tranzit, Bartf József életműkiállításának megrendezése (2012).

sémát tár elénk, melyek az 1950-es években használatos szabászi mintakönyvek alapján készültek. Három női típus jelenik meg az órhuzalból kalapált felnyitott testkontúrok révén, melyek arra mutatnak rá, hogy a társadalom által diktált testmintaképek milyen szűkös koordináta-rendszer határoznak meg számunkra.

A kiállítás további részében ráközelítünk a témára, mely során az emberi kapcsolatok erején túl, az aktuális szépségeszemély megkérdőjelezésén át, a teremtés és a halál tematikáján keresztül merülünk el a testábrázolásokban. A kiállítás záró műve, Magyar Ádám fotója és videója, újra eltávolítja a nézőt a test inlim, közeli megjelenítésétől, és visszahelyezi a hétköznapok valóságába, a városi lét szimbolikus helyszínére, a metró terébe, amely a magány, az elidegenedett lét jelképe.

■ A kiállításához katalógus is készült, amelynek Ön a szerkesztője.

A katalógusban tematikus blokkokba csoportosítottam a műveket – Testséma, Testfragmentum, Publikus tér, Köztes tér, Privát tér –, aszerint, hogy az adott ábrázolás milyen közegben jeleníti meg az emberi testet. Ezek közül kiemeltem a Köztes tér témát, melyben Fehér László, Jován György és Czene Márta művei szerepelnek. Az a közeg, ahol a fent említett testképek megjelennek, egy nehezen definiálható tér, mely a lélek kivételésének, pszichikai tartalmainak a terepe. Szinte valamennyi munkára jellemző a kísérletező attitűd. Ebben a körben említem Érmezei Lili Zoe Body Borders című fotósorozatát, aki rendhagyó művészmodell kapcsolatot teremtett: skype segítségével, webkamerán keresztül fotózta modelljeit, akik nem kaptak konkrét instrukciókat a művésztől, saját intuícióikra voltak hagyatva.

■ A katalógusban többször szerepelnek a magány, hanyatlás, esendőség, kiszolgáltatottság, személytelenség kifejezések. Valóban ilyen korban élünk?

A művészek kendőzetlen módon, nagyon objektíven és őszintén ábrázolják a témát. Nem egy Photoshop-pal retusált világ jelenik meg előttünk, nem az idealizált emberi test kerül előtérbe, hanem az objektív valóság. A cél nem a negatív dolgok ábrázolása volt, hanem az volt a koncepció, hogy a művészek őszintén dolgozzák fel a témát, szemben azzal a vizuális áradattal, amely körbevesz bennünket, s ahol csak a tökéletes, a fiatal és eszményi test jelenhet meg.

Korunk jellegzetessége, hogy csak az lehet sikeres, aki fiatal és tökéletes. Közben a valóság teljesen mást mutat. Az őregség ábrázolása például teljesen kizorol vizuális kultúránkból, pedig egy időskori arc és test is lehet szép. Erős rajtunk a társadalmi nyomás, mellyel a művészek nyíltan és merészen szembebe helyezkednek, és megmutatják a valóságot.

N. E.

Testobjektív című kiállítás sajtóvisszhangja:

Szentandrás-Sós Zsuzsanna: A test fűtőereje. Műértő, 2013. július-augusztus

http://hvg.hu/hvgmuerto/20130708_Megjelent_a_Muerto_juliusaugusztusi_laps

Testobjektív. HVG, 2013. június 29

Test-tér-képek a Malomban. Szentendre és Vidéke, 2013. július 15

Berényi Marianna: Szabad-e a tekinteted? Magyar Múzeumok Online

<http://magyarmuzeumok.hu/blog/cikk/103>

András Edit: Body count: mit mutat a Testobjektív? Artportal, 2013. június 24

<http://artportal.hu/magazin/kortars/body-count-mit-mutat-a-testobjektiv>

Testobjektív- frissítő képek a hőségben! Origó, fotóművészet, 2013. jún. 21.

<http://kepek.origo.hu/galleriesdisplay/gdisplay?xml=%2F1306%2FSzent2013621133738%2Fgallery.xml&rovat=fotomuveszet>

Rádió interjú:

http://mediatar.gtk.hu/fuga/mp3/RP_20130624_17_18_aula.mp3

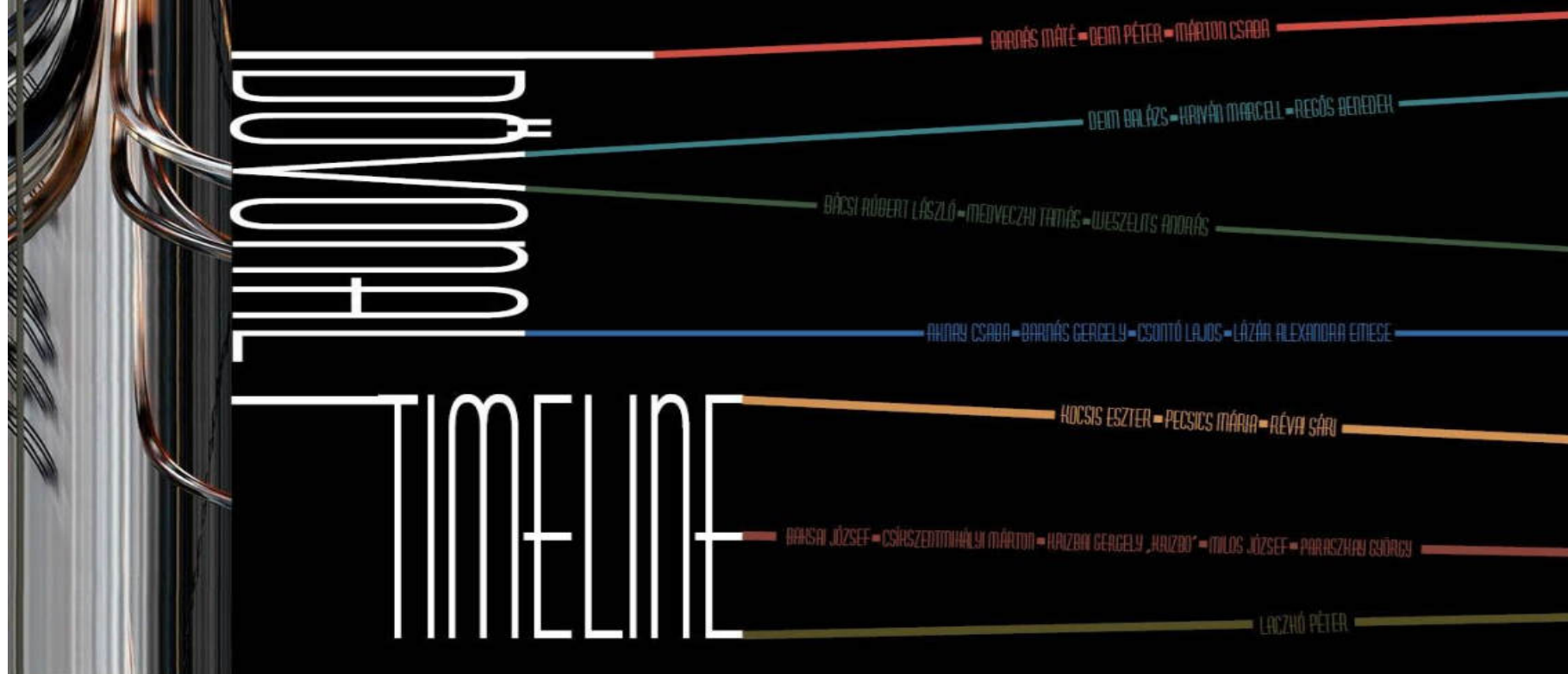
A múzeum által készített kisfilm:

http://www.youtube.com/watch?v=Ck_x8sK5eeo

Idővonal – szentendrei kortárs fotográfia

- A tárlat az idő fogalmának fotografiai eszközökkel való megragadását tűzte ki céljául. A fotográfia, mint egyfajta időesszencia, egymásra vetíti a múlt és a jelen rétegeit, így hozva létre egy sűrű időszövedéket.
- A képzőművészeti indíttatású fotográfia mellett a szubjektív, dokumentarista fotóművészet is jelen volt az általam rendezett kiállításon. A tárlat lehetőséget biztosított több generáció együttes bemutatkozására, így láthatóvá vált a generációk szemléletbeli különbözősége, ám az is megmutatkozott, hogy immár több évtizede, más művészeti ágak mellett a fotóművészet is karakteres és progresszív arcúval van jelen a térség művészeti topográfiájában.
- A fotó személyes állásfoglalás, világnézeti hitvallás is egyben, a művészi kommunikáció egyik kiváló médiuma. E tárlat hozzájárult a Szentendrén és vonzáskörzetében alkotó fotóművészek megismertetéséhez, és előzményként szolgál további egyéni és csoportos fotóművészeti kiállítások megrendezéséhez, valamint a múzeum fotóművészeti gyűjtésének orientációját is segíti.

A Ferenczy Múzeum tisztelettel meghívja
Önt, családját és barátait

2014. június 13-án, pénteken 17 órára a

The Ferenczy Museum cordially invites you,
your family and friends
to the opening of the exhibition

A vendégeket köszönti | Words of welcome by
Dr. KÁLNOKI-GYÖNGYÖSSY Márton
egyetemi docens, múzeum igazgató | associate professor,
director of Ferenczy Museum

Üdvözlő beszédet mond | Greeting by
DR. DIETZ Ferenc
Szentendre Város polgármestere | Mayor of Szentendre

A kiállítást megnyitja | Opening speech by
UHL Gabriella művészettörténész | art historian

Zenei közreműködő | Music
NAGY Viktor szaxofonművész | saxophonist

A kiállítás kurátora | Curator of the exhibition
KOPIN Katalin művészettörténész | art historian

A kiállítás megtekinthető | The exhibition is open
2014. augusztus 31-ig, szerdától vasárnapig 10-18 óra között
until 31 August 2014, Wednesday - Sunday, from 10 a.m. to 18 p.m.

S z e K K o V I.
IDŐVONAL ————— TIMELINE

című fotókiállítás megnyitójára
a Szentendrei Képtárba

on Friday, 13 June 2014, 5 p.m.,
to the Szentendre Art Gallery

BÁCSI Róbert László
DARNAY Katalin
FERENCZY Dávid
MOHAI Balázs
MÓRICZ-SABJÁN Simon
PÁLYI Zsófia
URBÁN Ádám
VÉGH László

CONTEMPORARY PHOTOGRAPHY
EXHIBITION WITH THE PARTICIPATION
OF THE PICTORIAL COLLECTIVE

The Ferenczy Museum cordially invites you and your partner to the vernissage of the exhibition to be held in the Barcsay Hall of the Ferenczy Museum (Szentendre, Kossuth L. u 5.) on Friday, 16 October 2015, at 17 p.m.

Greeting: **Gábor Gulyás**,
Director of the Ferenczy Museum

Welcome speech by: **Dorottya Gyürk**,
Cultural Deputy Mayor of Szentendre

Opening speech by: **Péter Korniss**,
Kossuth Prize-winning photographer

Contributor: **Ágnes Herczku**, folk singer

Curator: **Katalin Kopin**, art historian

The exhibition is on view until 10 January 2016,
from Tuesday to Sunday between 10 am to 6 pm.

KORTÁRS FOTOGRAFIAI KIÁLLÍTÁS
A PICTORIAL COLLECTIVE CSOPORT
ALKOTÓINAK RÉSZVÉTELÉVEL

A Ferenczy Múzeum tisztelettel meghívja Önt és partnerét a tárlat 2015. október 16-án, pénteken 17 órakor kezdődő megnyitójára a Ferenczy Múzeum Barcsay Termébe (Szentendre, Kossuth L. u. 5.).

A vendégeket üdvözli: **Gulyás Gábor**,
a Ferenczy Múzeum igazgatója

Köszöntőt mond: **Gyürk Dorottya**,
Szentendre kulturális alpolgármestere

A kiállítást megnyitja: **Korniss Péter**
Kossuth-díjas fotográfus

Zenei közreműködő: **Herczku Ágnes** népdalénekes

Kurátor: **Kopin Katalin** művészettörténész

A kiállítás 2016. január 10-ig tekinthető meg,
keddtől vasárnapig, 10 és 18 óra között.

Támogatók
Supported by

nka
Nemzeti Kulturális Alap

PICTORIAL
COLLECTIVE

FLASH
NOAB

Flow/Áramlat

Kortárs fotóművészeti kiállítás a Pictorial Collective csoport alkotóinak részvételével

- **Pictorial Collective**
- A Pictorial Collective magyar fotográfusok és fotóriporterek csoportja. Létrejöttét az motiválta, hogy olyan fotográfiai közösség alakuljon, amelyben a tagok egymástól függetlenül, de egymást inspirálva dolgozhatnak. Céljuk, hogy tagjaik egyéni látásvilága mellett egymáshoz közel álló fotográfiai gondolkodásmódjuk tegye kiemelkedő szakmai műhelyé a Pictorialt.

- A fotókiállítás olyan alternatív életstratégiákat megvalósító csoportokról készült fotóriportokat mutatott be, akik megvalósítják és átélik a „flow”-t hétköznapi élettevékenységeik során. Néhány fotóprojekt a kiállítás koncepciójának felhívására jött létre, mások korábbi, de a tematikához szorosan illeszkedő anyaggal szerepeltek a tárlaton.

Korniss Péter Kossuth-díjas fotóművész (balra), Gulyás Gábor, a Ferenczy Múzeum igazgatója (középen) és Kopin Katalin, a kiállítás kurátora a Pictorial Collective csoport nyolc fiatal fotográfusa Flow, Áramlat című, a szentendrei Ferenczy Múzeumban megnyílt kiállításán.

A kiállításához katalógus és egy portréfilm is készült az alkotókról.

Kapcsolódó programok

Flow a fotográfiában

Beszélgetés a *Pictorial Collective* alkotóival

Résztevők: Bácsi Róbert László, Darnay Katalin, Ferenczy Dávid, Mohai Balázs, Móricz-Sabján Simon, Végh László

Moderátor: Kopin Katalin művészettörténész

JógaFlow – Áramlás a jógában, jógaóra a kiállítótérben

Fotográfia: *A virgonc halott*

Képzőművészeti Szabadegyetem – Művészetkedvelőből Műértővé.

Előadó: Szarka Klára fotótörténész

Pszichológiai tárlatvezetés a kiállításon Vinkler Zsuzsi pszichológussal, képzőművésszel

Szenior szerda – Fókuszban a „Szenior úszók” fotó projekt

A képanyagot bemutatja Darnay Katalin fotográfus és Kopin Katalin kurátor

Slam poetry a *Flow/Áramlat* kiállításon

A Ferenczy Múzeumi
Centrum tisztelettel
meghívja Önt
és partnerét a
**2016. március 24-én,
csütörtökön 18 órakor**
kezdődő megnyitójára
a Ferenczy Múzeumi
Centrum – Szentendre
Termébe

A vendégeket üdvözli

GULYÁS Gábor, a Ferenczy Múzeumi Centrum igazgatója

Köszöntőt mond

GYÜRK Dorottya, Szentendre kulturális alpolgármestere

A kiállítást megnyitja

LACKFI János író, költő

A kiállítás kurátora

KOPIN Katalin művészettörténész

A kiállítás 2016. május 22-ig tekinthető meg,
keddtől vasárnapig, 10 és 18 óra között.

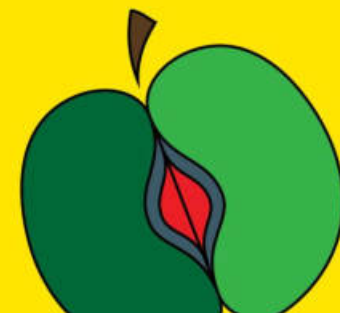
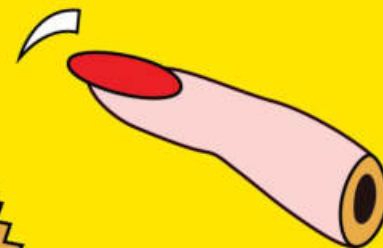
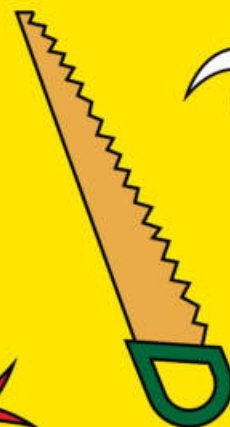
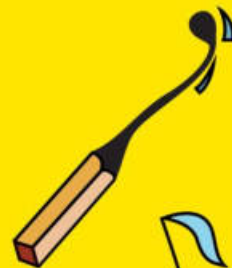
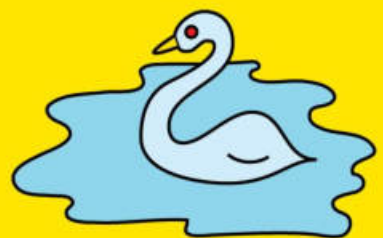

Fényjátéktér

- Regős István 1973 óta él és alkot Szentendrén, ám a város festészeti hagyományaihoz közvetlenül kevésbé kapcsolódik. Motívum és stílusazonosság tekintetében Anna Margit kései művészetével hozható párhuzamba alkotói látásmódja. Műveiben hangsúlyosan megjelenik a kelet-közép-európai művész pozíciója, noha szinte valamennyi képe túllép szűkebb hazája fizikai és szellemi határain.
- A kiállításhoz online katalógust és riportfilmet is készítettem
- Változatos programok egészítették ki a kiállítást

AUG.
18

ef Zámbo István: A gyönyör visszhangja

ef Zámbo István

Munkácsy-díjas képzőművész
kiállítása

A gyönyör
visszhangja

A Ferenczy Múzeumi Centrum tisztelettel meghívja Önt és partnerét a 2016. augusztus 18-án, csütörtökön 18 órakor kezdődő megnyitójára a Ferenczy Múzeum Szentendre Termébe (Szentendre, Kossuth L. u. 5.)

A vendégeket üdvözli:

GULYÁS GÁBOR
a Ferenczy Múzeumi Centrum
igazgatója

A kiállítást megnyitja:

FE LUGOSSY LÁSZLÓ
Munkácsy-díjas
képzőművész

A kiállítás kurátora:

KOPIN KATALIN
művészettörténész

A kiállítás 2016. október 23-ig tekinthető meg,
keddtől vasárnapig 10 és 18 óra között.

A GYÖNYÖR VISSZHANGJA ef Zámbó István kiállítása a Ferenczy Múzeumban

2016. augusztus 19. – október 23.

Ferenczy Múzeum, Szentendre Terem

Kurátor: Kopin Katalin

A közel fél évszázada Szentendrén élő ef Zámbó István (1950) ösztönösen, műfaji kötöttségek nélkül dolgozik: rajzol, képeket fest, szobrokat formál, szövegeket ír, filmeket forgat, zenél, performanszokat, happeningeket hoz létre. Számára a művészet életforma, felfogásában a leghétköznapibb cselekvés is lehet művészi aktus. Filozófiai eszmefuttatások, kiáltványok, manifesztumok kísérik életművét, alkotásaival sajátos magánmitológiát teremt. A szentendrei Szabadtéri Tárlatok, a Fő téri Nalaja Happening, a Vajda Lajos Stúdió kezdeményezője, az A.E. Bizottság egyik alapítója. Műveinek motívumai jórészt a tömegízlést kiszolgáló popkultúrából származnak – ezek a jelképek együttesen egy szürrealista-neodadaista művészi univerzumot teremtenek.

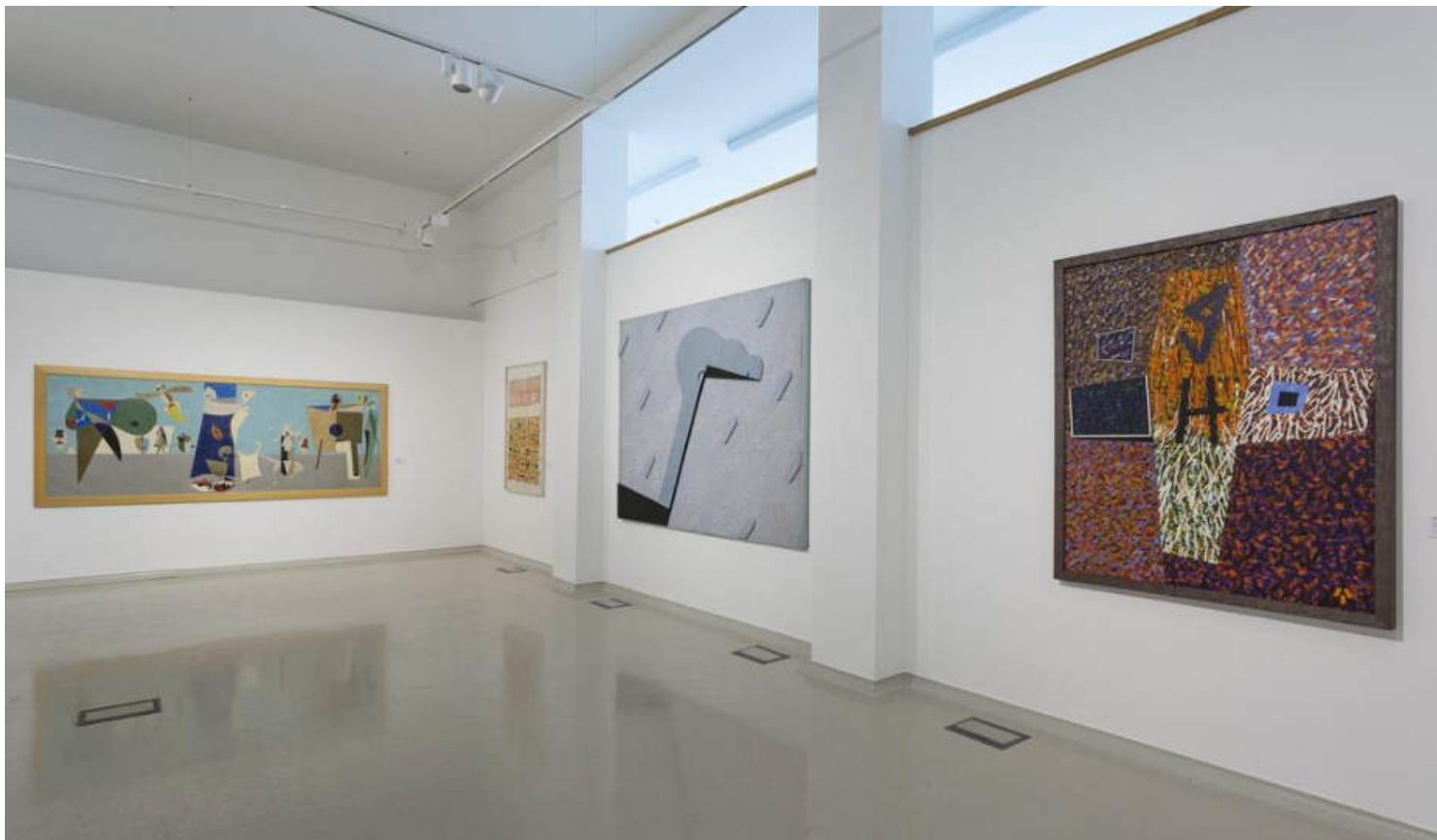
Eldobható művészet. Szövegek bárhol.
feLugossy László köztéri projektje, 2016
Kurátor: Kopin Katalin

Mindig is érdekelt a kép és a szöveg kapcsolata, amihez gondolatban még a műtárgy nélküliséget is hozzáillesztettem, ezáltal megszüntetve a maradandóság igényét is. A valóságból kiindulva nagyon sok minden eldobható lett, előbb-utóbb talán a művészet is az lesz, kivéve a művészetből áradó szellemiséget, spirituális lendületet, szellemi energiát és lelkeséget. Jelen munkámnak is ez az egyszerű magyarázata. Természetesen és kreatívan élve az irónia, önirónia és a szarkazmus lehetőségeivel igyekeztem olyan mondatokat fogalmazni, amelyek egy belső kép szándékait is felmutatják. Ezen eldobható mondatok némelyike talán olyan, mint a bumeráng, amely visszatér szerzőjük lényéhez, amennyiben feltételezhető az önazonosság.

feLugossy László

A VILÁG KÖZEPE
– Válogatás a szentendrei Ferenczy Múzeumi
Centrum gyűjteményéből

• **2016. 04. 15 – 07. 10.**

• MűvészetMalom

Kurátor:

• SZABÓ Noémi, BODONYI Emőke, BOROS Lili, HERPAI András, KOPIN Katalin, SZILÁGYI Zsófia Júlia

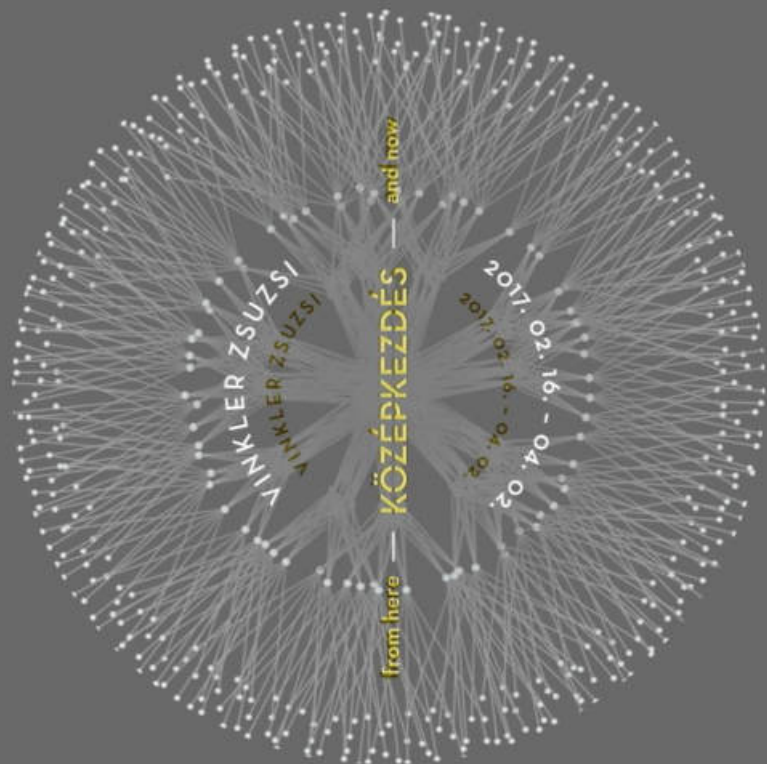
• A kiállítást megnyitotta:
ROCKENBAUER Zoltán
művészettörténész

Középkedés

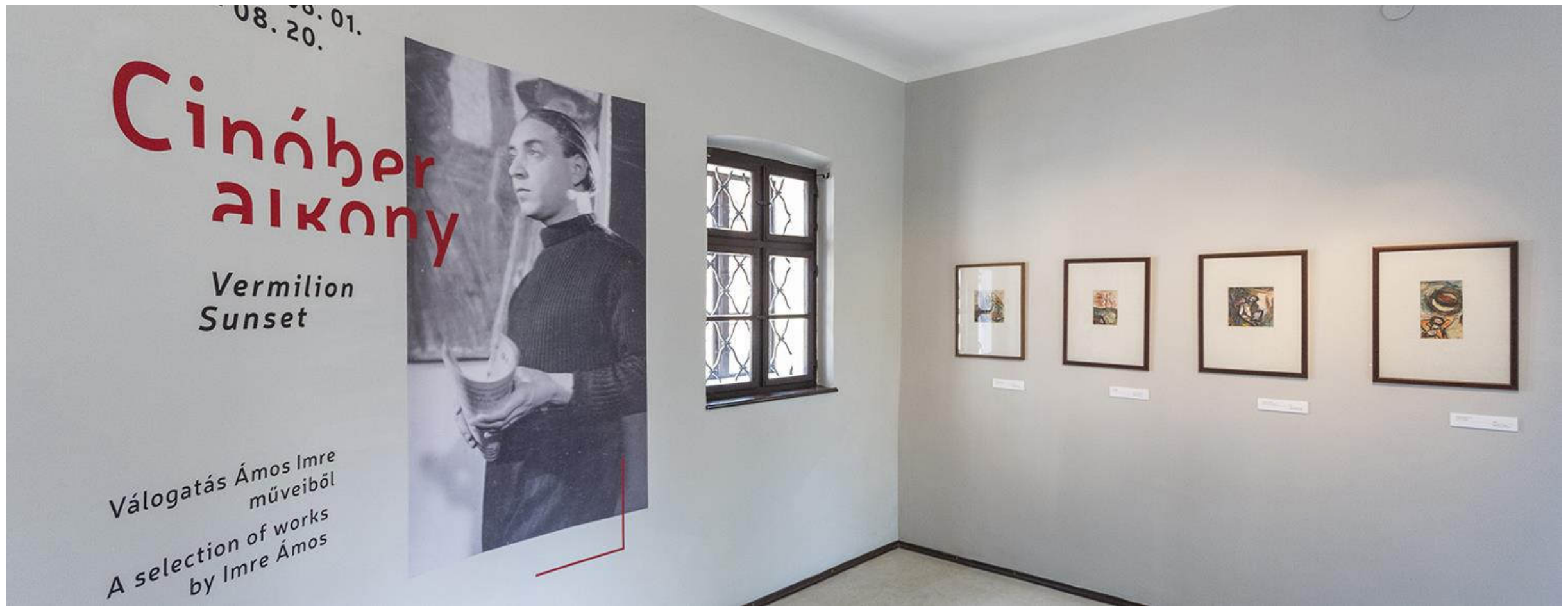
Kurátor: Kopin Katalin
2017

Ferenczy Múzeumi Centrum

A kiállítást megnyitotta: SOMLAI-FISCHER Ádám, Prezi társalapító, vezető művész

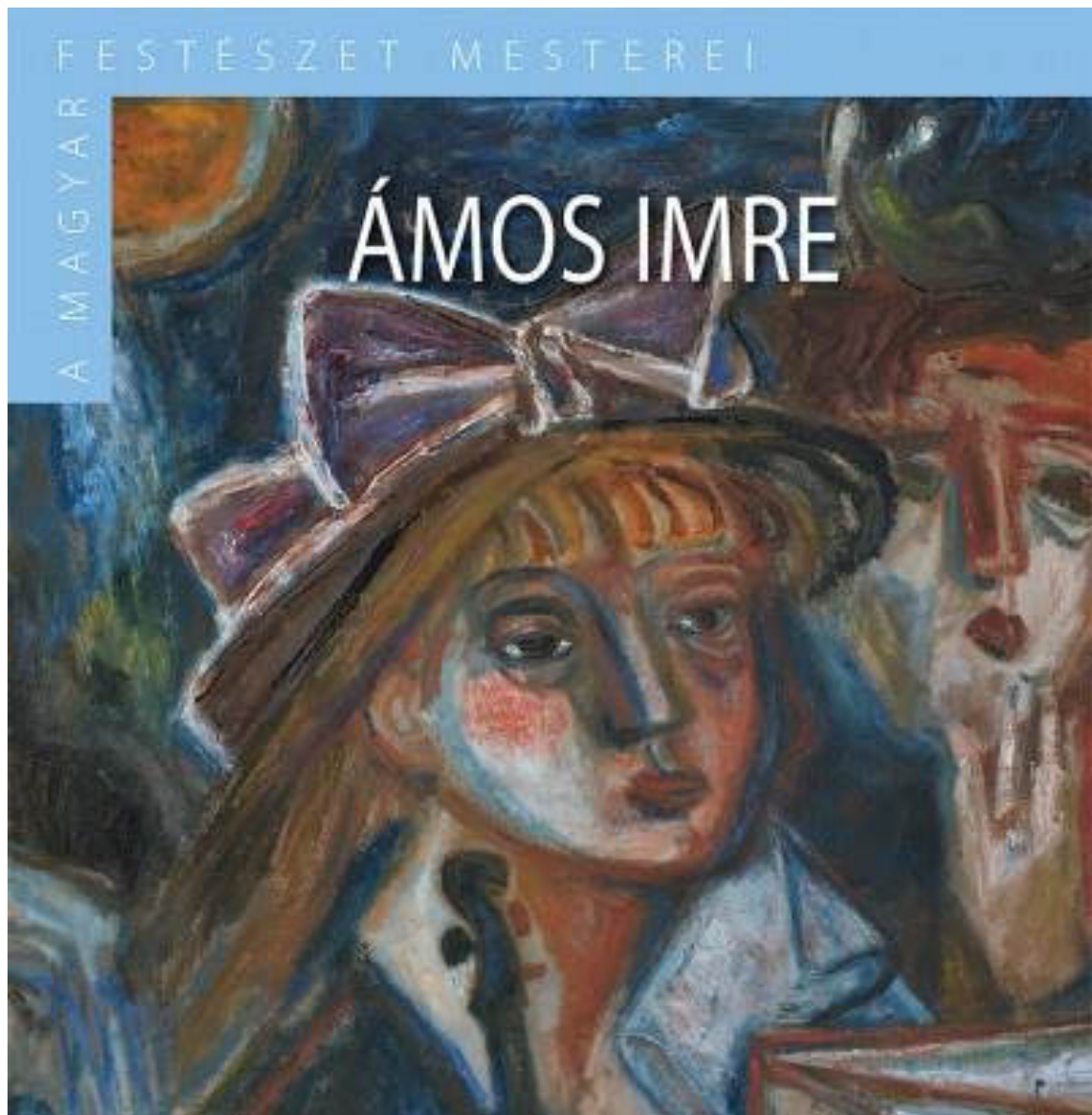
- Vinkler Zsuzsi *Középkedés* című kiállítása személyes létkérdésekre fókuszál, merít a kollektív és privát múltból, a felmenők narratív történeteiből, a szubjektív emlékezetből, mindabból a megragadható és absztrakt családi örökségből, mely művészi identitását meghatározza. A kiállítás privát emléktérként jön létre, de a magánemlékek publikussá tétele révén ez az emlékezháló kiterjeszthető, általános érvényű és bárkire vonatkozatható. A kiállításon előtérbe kerül a művészet terápiás potenciálja, az installációk önreflexív térként működnek, ahol a művek befogadása és a művész közreműködése által változások idézhetők elő a szemlélőben.

Kurátor: Kopin Katalin

Cinóber alkony. Válogatás Ámos Imre műveiből.
Ámos Imre – Anna Margit Múzeum, 2017

Ámos Imre életművéről megjelent publikációim:

Ámos Imre. A magyar festészet mesterei. Kossuth Kiadó – Magyar Nemzeti Galéria, 2015

Ámos Imre művészete. (Társszerző). Antal-Lusztig Gyűjtemény, Déry Múzeum, Debrecen, 2018

<https://www.youtube.com/watch?v=zS9rkfNC4hc>

Könyv- és filmbemutató

A filmről és a kötetről beszélget:

Petényi Katalin művészettörténész, Kabay Barna filmrendező-producer és

Kopin Katalin művészettörténész

•
2015. november 10 (kedd), 18 óra
Ferenczy Múzeum
2000, Szentendre, Kossuth Lajos utca 5.

A részvétel ingyenes

ÁMOS IMRE, AZ APOKALIPSZIS FESTŐJE

A dokumentumfilm Ámos Imre, a tragikus sorsú magyar festő művein, naplóján, korabeli archív filmrészleteken keresztül mutatja be, hogy a mélyen hívő, lírai alkatú művész hogy válik a történelem hatására a fasizmus ellen tiltakozó prófétáló festővé. Festményeiben, rajzaiban kétségbeesetten figyelmeztet. Magányosan harcol munkaszolgálatokon, frontokon, lágerekben. Az ohrdrufi koncentrációs táborból soha nem tért vissza.

CinemaStar Kft.

Író/rendező: Petényi Katalin
Producer: Kabay Barna
Operatőr: Halper János
Vágó: Szalai Károly H.S.E.
Zene: Edöcs Tamás

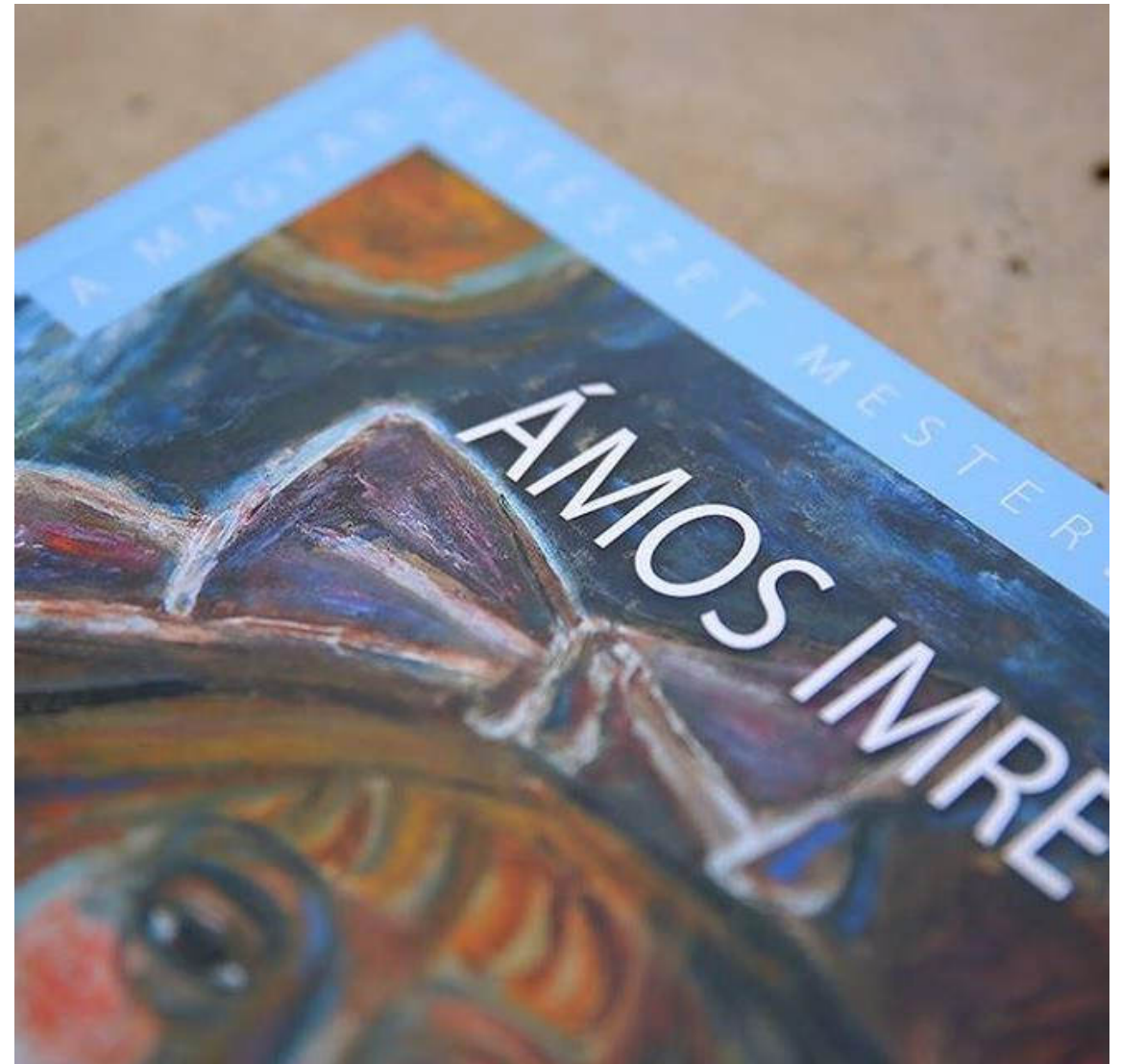
ÁMOS IMRE

A magyar festészet mesterei

Ámos Imre személyiségének és művészetének értékeléséhez képzőművészeti alkotásain túl hozzájárulnak hagyatékának szöveges dokumentumai is: Anna Margíthoz írt szerelmes levelei, 1935-1944 között vezetett naplója, vázlatkönyvei, a lágereletről tudósító tábori levelezőlapjai, lírai versei, feljegyzései. A kötet ezen dokumentumok és hetven műtárgy-reprodukció tükrében mutatja be Ámos Imre drámai életművét.

Kossuth Kiadó / Magyar Nemzeti Galéria, 2015

A sorozat főszerkesztője: Szücs György
Írta és összeállította: Kopin Katalin
Szerkesztette: Rappai Zsuzsa

meteor

ÉS APRÓ KATASZTRÓFÁK
AND MINUTE CATASTROPHES

HUGYECSEK BALÁZS | RIZMAYER PÉTER
CZÓBEL MÚZEUM – ILOSVAI TEREM
2017. SZEPTEMBER 13. - OKTÓBER 29.

BALÁZS HUGYECSEK | PÉTER RIZMAYER
CZÓBEL MUSEUM – ILOSVAI HALL
13 SEPTEMBER 2017 – 29 OCTOBER

CZÓBEL MÚZEUM

2000 Szentendre, Templom tér 1.
+36 20 779-6657
info@muzeumicentrum.hu
www.muzeumicentrum.hu
f/ferenczmuzeumicentrum
f/artcapital2017 | www.artcapital.hu

Nyitva: keddtől vasárnapig 10–18 óra között.
Open: from Tuesday to Sunday from 10 a. m. to 6 p. m.

Kurátor: Kopin Katalin

- A Hugyecsek Balázs és Rizmayer Péter alkotta művészpáros a természettel folytat panteista diskurzust a maga ironikus, aktív, cselekvő módján. Videóikban a táj az otthon metaforája, mely menedéket nyújt az embernek, amíg az ellene nem fordul. A kiállításon három videómunka, a hozzájuk kapcsolódó organikus installációk és tárgyak, egy-egy önálló mű, valamint egy kültéri installáció látható.

Czóbel Béla Múzeum, Szentendre

Természetesen

Bizonyosan nem az alkotók intézték úgy, hogy a kiállítás megnyitója egybeessen az Irma névre keresztelt hurrikán utolsó dühkitöréseivel. A híradások káoszról és pusztításról számoltak be. Letépett háztetők, felborogott gépkocsik, megroggyant betonutak. De a szél a pálmafákat és a folyópartokat sem kímélte: ez az, amikor a természet önmagát sem kíméli – de ezt a kitéltet persze csak az antropomorfizáción és a pragmatizmuson nyugvó emberi gondolat teszi hozzá. A hurrikán elment, az em-

kon a Czóbel Béla Múzeum Ilosvai Termében.

Meteor című videoinstallációjukban a természeti katasztrófa motívumát aktiválják, és a dokumentumfilmek kliséivel élnek. Meteorbecsapódások helyszínén látjuk a művészeket. Vizsgálódnak, fotókat készítenek. Ezek a meteorok nem okoztak valódi katasztrófát, még ha mély barázdát húztak is maguk után, és lelkesen füstölögnek. Szép, régi, úgy százéves vagy öregebb tárgyak hulltak az égből: egy

Hugyecsek Balázs–Rizmayer Péter: Magashegyi performansz, 2016
Erdély, Páring-hegység, HD videó, görgetégek

ber itt maradt, és elgondolkozhat a természet működéséről, valamint a hozzá fűződő viszonyáról. Ezt teszi már jó ideje helyettünk is Hugyecsek Balázs és Rizmayer Péter – ahogy most is Meteor és apró katasztrófák című kiállításu-

kis vaskályha, egy faláda, egy festőállványra helyezett Czóbel-kép, egy falóra. A meteorok izgalmas, tudományos objektumok, de veszélyt is jelenthetnek az emberre. Az installáció négy, szeretető objektummal kérdező rá a tárgyakban,

a tárgykultúrában, a tárgyakat létrehozó emberi tevékenységben megbúvó veszélyekre, amelyek olyan baljósak és kiismerhetetlenek lehetnek, mint a természeti jelenségek. Az installáció a maguk valóságában is felvonultatja a tárgy-meteorokat, némileg tautologikusan és kissé mesterkélten jelvezve, hogy korábban egy békés, meleg otthon berendezési tárgyait képezték.

A tárlat másik két videoinstallációját erőteljesebb minimalizmus jellemzi. Különösen a Magashegyi performansz kőhalom-installációja működik jól a halomra fektetett monitoron látható land artos akcióval. A két művész a Páring-hegység (Déli-Kárpátok, Románia) sziklás kősvatagjában teszi-veszi a köveket, s lép velük hol talányos, hol vicces, hol komoly, de feltétlenül egyszerű elemekből álló szituációkba. Az alkotás pandanjában (Ártéri performansz) egy ártéri erdőben hoznak létre „apró katasztrófákat”, így demonstrálva a természet néma, erőteljes, de mégiscsak sérülékeny méltóságát, és a természet felé forduló művész megértésen, figyelmen alapuló attitűdjét.

Ez a három land art installáció adja a kiállítás gerincét, mely az alkotók egy-egy faobjektjével egészül ki. Hugyecsek Balázs fa patkómagnesei gyufákat, illetve ágdarabokat vonzanak magukhoz, míg Rizmayer Péter a gyorséttermek szendvicsével „kínálja” a látogatót. A szépen esztergált zsemleléfélétek közé száraz, préselt falevelek kerültek. Finom geg. A múzeum apró belső udvarában látható még egy, az objektumnél jóval komorabb installáció, a Globális katasztrófa. A műgyantából készült kék bolygón száraz fakéreg minden kontinens. *Miért is? A választ a gömbre dől kiszáradt, csupasz fa adja. Már megkezdődött a fatest feldarabolása. (Megtekinthető október 29-ig.)*

HEMRIK LÁSZLÓ

R E J T E K
E R D Ő
F O R E S T
H I D E O U T

Csíkszentmihályi Róbert szobrászművész kiállítása

A Ferenczy Múzeumi Centrum tisztelettel meghívja Önt és partnerét a kiállítás 2017. december 8-án, pénteken 17 órakor kezdődő megnyitójára a Ferenczy Múzeum Szentendre Termébe (Szentendre, Kossuth L. u. 5.).

A vendégeket üdvözlő: **Gulyás Gábor**,
a Ferenczy Múzeumi Centrum igazgatója

Köszöntőt mond: **Gyürk Dorottya**,
Szentendre kulturális alpolgármestere

A kiállítást megnyitja: **Gothár Péter** rendező

Zenei közreműködők:
Richter Dorottya, viola da gamba
Miskolczy Márk, nagybőgő

A kiállítás kurátora:
Kopin Katalin művészettörténész

A kiállításon **Kovalovszky Dániel** fotográfus
Zöld csend című fotósorozata is bemutatásra kerül.

Rejterdő. Csíkszentmihályi Róbert kiállítása
Ferenczy Múzeumi Centrum
2017

Csíkszentmihályi Róbert (1940) szentendrei Kossuth-díjas szobrászművész alkotásai szűkebb hazáján kívül megtalálhatóak Görögországban, Svédországban, valamint Olaszország megannyi emblemikus helyszínén: a velencei Szent Márk téren, a római Szent Péter-bazilika Magyar Kápolnájában, a Gianicolón vagy éppen Firenzében. A művész alkotásait olyan neves gyűjtemények őrzik, mint a ravennai Dante Múzeum vagy a londoni British Museum.

Egy szerteágazó, gazdag életmű különleges szeletét láthatjuk a *Rejtekerdő* című kiállításon, amely révén képet kaphatunk arról az útról, melyen a hatvanas évektől halad a művész: közel a természethez és az emberi lélekhez.

A P'Art mozi (Szentendre, Dunakorzó 25.)
és Aknay János szeretettel meghívja Önt és partnerét
2019. november 16-án, szombaton 17 órára

AZ ÉLŐ MÚZSA FESTŐJE címmel

Aknay János

portréfilmjének bemutatójára, amely az MMA megbízásából készült.

A film rendezője, vágója: **Konecsny Emőke**,
producer-operatőre: **Kocsis Tibor**.

A film utáni beszélgetést a szerzőkkel
Kopin Katalin művészettörténész vezeti.

Mivel a vetítés zártkörű, kérjük, hogy a meghívást se interneten, se más módon
ne osszák meg másokkal! (Helyfoglalás az érkezés sorrendjében történik.)

Zöldhatár

Az Erdélyi Lakóca csoport kiállítása
vendég alkotókkal:

Éltes Barna
Horváth Levente
Hosszú Zoltán
Hugyecsek Balázs
Madaras Péter
Nicu Barb
Péter Alpár
Rizmayer Péter
Sipos-Gaudi Tünde

kurátorok-rendezés:
Hugyecsek-Rizmayer/weateam

Megnyitó: 2019.04.12. 18:00

Megnyitja:
Kopin Katalin
művészettörténész

A zöldhatár egyrészt szép fogalomként él bennünk, határtalan és semleges terület, amit a természet birtokol, másrészt negatív értelemben egy egyezmények által felszabdalt területek közt húzódó sávot jelöl. Vonalként választ el közigazgatási területeket és népcsoportokat.

Ez a sáv szinte egyedülálló módon autonómiát biztosíthat a természetnek, hiszen az ember számára korlátozottan használható terület, igazi no-go zóna! Olyan terület, amit az irigység és az egymás iránti félelem szült, ennek köszönhetően birtokolhatja a természet. Érdekes jelenkori összefüggésben áll a paradicsomi édenkerttel.

Vajda Lajos Stúdió Pinceműhely
Szentendre, Péter Pál utca 6.
megtekinthető: **2019-04-12-2019-05-05.**
péntek, szombat, vasárnap: 14:00 - 18:00